

اطلاعات برای والدین، سرپرستان و مراقبین

NCCD چیست؟

جمع آوری مداوم اطلاعات در سطح ملی از دانش آموزان معلول (NCCD) هر سال انجام می شود.

NCCD مجموعه ای است که این موارد را محاسبه می کند:

- تعداد دانش آموزان مدارس که به دلیل ناتوانی، یک سری تنظیمات یا "کمک" دریافت می کنند
- سطح تنظیماتی که آنها دریافت می کنند تا به امکانات آموزشی همانند دیگر دانش آموزان دسترسی داشته باشند.

دانش آموزان در صورتی که به دلیل معلولیتشان در مدرسه به صورت مداوم از یک سری تنظیمات استفاده کنند در NCCD شمرده می شوند. این "کمک" به آنها اجازه می دهد تا به امکانات آموزشی همانند کودکی که معلول نیست دسترسی داشته باشند. NCCD از تعریف موجود برای واژه معلولیت در **قانون سال 1992 تبعیض به دلیل معلولیت** استفاده می کند.

مدارس این اطلاعات را در اختیار سازمان های آموزشی قرار می دهند.

برای کسب آگاهی از این تنظیمات به بخش **What is a reasonable adjustment?** در پایین مراجعه کنید.

این اطلاعات چرا جمع آوری می شود؟

کلیه مدارس در استرالیا باید اطلاعات مربوط به دانش آموزان معلول خود را جمع آوری کنند.

NCCD:

- اطمینان حاصل می کند که اطلاعات جمع آوری شده شفاف، سازگار و قابل اعتماد است
- اطلاعات بهتری را که موجب درک بهتر از وضعیت دانش آموزان معلول می شود ارائه می کند
- به والدین، سرپرستان، مراقبین، معلمان، مدیران، سازمان های آموزشی و دولت اجازه می دهد تا حمایت بهتری را از دانش آموزان معلول انجام دهند.

بارگذاری دانش آموزان دارای معلولیت

تخصیص بودجه از طرف دولت استرالیا برای دانش آموزانی که دارای معلولیت هستند بر مبنای NCCD و از طریق بارگذاری دانش آموزان دارای معلولیت انجام می شود.

دانش آموزان معلولی که در سه سطح فوقانی NCCD مورد شمارش قرار می گیرند (گسترده، قابل توجه و تکمیلی) مشمول این بارگذاری می شوند. اختصاص بودجه برای هر یک از این سه سطح حمایت های اضافی بر مبنای هر دانش آموز صورت می گیرد. میزان این بارگذاری نشان دهنده سطح حمایتی است که دانش آموزان معلول برای مشارکت کامل در مدرسه به آن نیاز دارند. بودجه بیشتر به افرادی تخصیص پیدا می کند که نیازمند دریافت حمایت های بیشتر هستند.

بودجه مکرر مدارس دولت استرالیا به صورت یک مبلغ یکجا در اختیار مسئولان مدرسه از جمله دولت های ایالتی و قلمروهای استرالیا قرار می گیرد. آنها سپس می توانند این بودجه را بر اساس ترتیبات مبتنی بر نیازهای خود بین مدارس عضو توزیع کنند.

دولت انتظار دارد مدارس و سیستم های مدارس بودجه خود را از همه منابع (یعنی دولت استرالیا، ایالت و قلمروها و بخش خصوصی) تامین کنند و هزینه های خود را با هدف برآورده کردن نیازهای آموزشی همه دانش آموزان خود، از جمله دانش آموزان معلول، اولویت بندی کنند.

مزایای NCCD برای دانش آموزان چیست؟

اطلاعات جمع آوری شده توسط NCCD به معلمان، مدیران، مسئولان آموزش عالی و دولت ها کمک می کند تا از دانش آموزانی که دارای معلولیت هستند بهتر حمایت کنند.

NCCD مدارس را تشویق می کند تا سیستم ها و فرایندهای یادگیری و حمایتی خود را بررسی کنند. این امر به مدارس کمک می کند تا به طور مداوم نتایج آموزشی خود را برای کلیه دانش آموزان بهبود بخشند.

دانش آموزان زیر نمونه هایی از افرادی هستند که ممکن است در صورت نیاز به نظارت و تعدیل در برنامه NCCD قرار گیرند:

- دانش آموزانی که در یادگیری مشکل دارند (مانند نارسا خوانی)
- دانش آموزانی که مبتلا به بیماری های مزمن (مانند صرع یا دیابت) هستند.

چه کسی اطلاعات را برای NCCD گردآوری می کند؟

مدارس شناسایی می کنند که کدام یک از دانش آموزان را در NCCD به شمار آورند. آنها تصمیم گیری های خود را بر مبنای موارد زیر انجام می دهند:

- تنظیمات ارائه شده برای دانش آموز (پس از مشورت با دانش آموز و / یا والدین، سرپرستان و مراقبین او)
- مشاهدات تیم مدرسه و قضاوت های تخصصی
- هر گونه تشخیص پزشکی و یا حرفه ای دیگر
- سایر اطلاعات مربوط.

مدیران مدرسه باید از دقیق بودن اطلاعات NCCD اطمینان حاصل کنند.

چه اطلاعاتی گردآوری می شود؟

دانش آموز در صورتی که به دلیل معلولیت از تنظیمات معقول برخوردار باشد، در NCCD به حساب خواهد آمد.

هر سال، مدارس اطلاعات زیر را در مورد دانش آموز جمع آوری می کنند:

- سال تحصیلی او
- سطح تنظیمات دریافتی
- نوع معلولیت او.

مدرسه در خصوص آن دسته از دانش آموزان که بیش از یک نوع معلولیت دارند، از قضاوت های حرفه ای برای انتخاب یک طبقه بندی معلولیتی استفاده می کند. آنها طبقه ای را انتخاب می کنند که بیشترین تاثیر را بر دسترسی آن دانش آموز به خدمات آموزشی داشته باشد و این تنظیمات برای آن معلولیت ویژه ارائه شده باشد.

دولت های ایالت ها و قلمروهای استرالیا برای بهبود سیاست ها و برنامه های خود در رابطه با دانش آموزانی که دارای معلولیت هستند به خلاصه جامعی از اطلاعات NCCD دسترسی دارند.

مدارس باید چه کار برای دانش آموزان معلول انجام دهند؟

تمام دانش آموزان مستحق تجربه یک آموزش با کیفیت در مدرسه هستند.

دانش آموزانی که دارای معلولیت هستند باید بتوانند در فرایند آموزش بدون تبعیض و همانند سایر دانش آموزان شرکت کنند. برای اطمینان از این امر، مدارس باید در صورت نیاز برای دانش آموزانی که دارای معلولیت هستند، تنظیمات معقولی را به مرحله اجرا بگذارند. مربیان، دانش آموزان، والدین، سرپرستان، مراقبین و دیگران (به عنوان مثال متخصصان بهداشت) باید با یکدیگر همکاری کنند تا اطمینان حاصل شود که دانش آموزانی که دارای معلولیت هستند می توانند در فرایند آموزش شرکت کنند.

قانون سال 1992 تبعیض به دلیل معلولیت و قانون سال 2005

استانداردهای معلولیت در آموزش و پرورش مسئولیت های مدارس را مشخص کرده است.

تنظیمات معقول چیست؟

تنظیم یا تعدیل، عملی است برای کمک به یک دانش آموز دارای معلولیت تا در فرایند آموزشی همانند دیگر دانش آموزان شرکت کند.

این تنظیمات را می توان در کل مدرسه اجرا کرد (به عنوان مثال ایجاد سطوح شیب دار برای ورود به ساختمان های مدرسه). آنها می توانند در کلاس درس باشند (مثلا سازگاری روش های تدریس). آنها همچنین می توانند برای نیازهای فردی دانش آموزان (مانند ارائه حمایت های مراقبتی شخصی) باشد.

مدرسه نیازهای هر دانش آموز معلول را ارزیابی می کند. مدرسه در مشاوره با دانش آموز و / یا والدین، سرپرستان و مراقبین این تنظیمات را ارائه می کند.

مدارس باید در صورت لزوم تنظیمات معقولی را انجام دهند.

در **استانداردهای سال 2005 معلولیت** برای فرایند آموزشی، "تنظیمات منطقی" به عنوان ساز و کاری تعریف شده است که منافع کلیه طرفین درگیر را متوازن می کند.

چه کسی مشمول NCCD می شود؟

تعریف ناتوانی برای NCCD بر مبنای تعریف جامع مندرج در **قانون سال 1992 تبعیض به دلیل معلولیت** می باشد.

چگونه از حریم خصوصی دانش آموز محافظت می شود؟

حفاظت از حریم خصوصی و محرمانه بودن اطلاعات کلیه دانش آموزان یک بخش ضروری NCCD است.

اطلاعات در داخل هر مدرسه جمع آوری می شوند. اطلاعات شخصی، مانند نام دانش آموز یا شناسه دانش آموز، در اختیار مقامات آموزشی فدرال قرار داده نخواهد شد. برای کسب اطلاعات بیشتر درباره حریم خصوصی می توانید به **اطلاعه اطلاعات عمومی** رجوع کنید.

اطلاعات بیشتر

اگر پرسشی درباره NCCD دارید، با مدرسه خود تماس بگیرید. شما همچنین می توانید از **پورتال NCCD** دیدن کنید.

همچنین یک منبع آموزش الکترونیک رایگان درباره **قانون سال 1992 تبعیض به دلیل معلولیت و استانداردهای سال 2005 مربوط به معلولیت** در آموزش و پرورش تحصیل نیز موجود می باشد.

این سند باید به عنوان برگه اطلاعات برای والدین، سرپرستان و مراقبین در نظر گرفته شود.

چگونه از این اطلاعات استفاده می شود؟

داده های NCCD حاوی اطلاعات مربوط به بودجه و اقدامات صورت گرفته توسط مدارس و بخش های گوناگون است. این امر متضمن آن است که حمایت از دانش آموزانی که دارای معلولیت هستند به یک روتین در روال روزمره مدارس تبدیل شود. NCCD همچنین به روش های زیر از دانش آموزان پشتیبانی می کند.

- NCCD به مدارس کمک می کند تا درک بهتری از وظایف قانونی خود و **استانداردهای سال 2005 مربوط به معلولیت** در فرایند آموزش داشته باشند.
- مدارس تمرکز خود را معطوف تنظیمات فردی می کنند که از دانش آموزان معلول حمایت می کند. این امر آنها را تشویق می کند تا بر نیازهای دانش آموزان و حمایت بهتر از دانش آموزان تأکید کنند.
- NCCD رویکردی مبتنی بر همکاری و هماهنگی به منظور حمایت از دانش آموزان معلول را تسهیل می کند. NCCD همچنین سبب تشویق بهبود امر مستند سازی در مدارس می شود.
- NCCD ارتباطات بین مدارس، والدین، سرپرستان، مراقبین و جامعه در مورد نیازهای دانش آموزان را بهبود می بخشد.

سازمان گزارش دهی، ارزیابی و برنامه درسی استرالیا (ACARA) هر سال اطلاعات NCCD را در سطحی گسترده و به صورت غیر قابل شناسایی منتشر می کند.

NCCD چه زمانی رخ می دهد؟

NCCD هر سال در ماه آگوست اتفاق می افتد.

آیا NCCD اجباری است؟

بله. کلیه مدارس باید هر سال اطلاعات را جمع آوری و به NCCD تسلیم کنند. جزئیات این امر در **مقررات سال 2013 آموزش و پرورش استرالیا** مشخص شده است. برای کسب اطلاعات بیشتر به مدیر مدرسه یا سازمان آموزشی مربوطه مراجعه کنید.